

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 6600/15

לפני: כבוד השופטת א' חיות
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט צ' זילברטל

המערער: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי לנוער בחיפה
מיום 24.8.2015 בת"פ 49108-07-14 שניתן על ידי כבוד
השופט ד' פיש

תאריך הישיבה: כ"ז באדר א' התשע"ו (7.3.2016)

בשם המערער: עו"ד ויסאם עראף

בשם המשיבה: עו"ד שרית משגב

בשם שירות המבחן לנוער: גב' רקפת זיו

פסק-דין

השופטת א' חיות:

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט ד' פיש) מיום
24.8.2015 בת"פ 49108-07-14 אשר גזר על המערער 9 חודשי מאסר בפועל בניכוי
ימי מעצרו, 6 חודשי מאסר על תנאי ותשלום קנס בסך 5,000 ש"ח.

1. המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו ביצוע עבירות
של קשירת קשר לביצוע פשע, התפרעות, סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה

איסור פרסום

וניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה המערער, ביום 12.7.2014 (בהיותו קטיין) הוא השתתף ביחד עם ארבעה נאשמים נוספים בהתפרעות שהתלקחה בכניסה לשפרעם במחאה על פעילות צה"ל ברצועת עזה במבצע "צוק איתן". במסגרת ההתפרעות עלו המערער ושני נאשמים נוספים (הנאשמים 1 ו-2) על גבעה כשהם רעולי פנים במטרה להשליך ממנה בקבוקי תבערה לעבר ניידות משטרה. שניים אחרים מבני החבורה (הנאשמים 4 ו-5) נותרו בתחתית הגבעה על מנת להודיע למערער ולשותפיו על הגעתן של ניידות משטרה למקום. לאחר זמן מה הודיעו הנאשמים 4 ו-5 למערער ולנאשמים 1 ו-2 כי מתקרבת למקום ניידת משטרה, ומשחלפה הניידת בקרבת המערער ושותפיו הם השליכו לעברה שלושה בקבוקי תבערה ונמלטו מהמקום.

2. טרם מתן גזר הדין הוגש בעניינו של המערער תסקיר של שירות המבחן לנוער. בתסקיר ציין שירות המבחן כי ביולי 2013 נשפט המערער בגין ביצוע עבירות של תקיפה וגניבה ונדון, מבלי שהורשע, לשלם פיצוי לקורבנותיו וכן התחייב להימנע מעבירה למשך שנתיים (ת"פ 12-10-29971; להלן: התיק הנוסף)). עוד ציין שירות המבחן כי המערער מכחיש כי ביצע את המעשים המיוחסים לו בכתב האישום על רקע אידיאולוגי ומתוך עוינות למדינה וטען כי הושפע מהאווירה ששררה בארץ בעקבות מבצע "צוק איתן" ונגרר אחר שותפיו לעבירה. שירות המבחן התרשם כי המערער לוקח אחריות על מעשיו, מביע חרטה ומבין את חומרתם וציין כי לא הפר את תנאי שחרורו ממעצר ושיתף פעולה באופן מלא עם ההליך הטיפולי בו שולב. עוד ציין שירות המבחן כי המערער מגלה מוטיבציה להשתלב בהליך שיקומי והעריך כי הוא יכול להיתרם מכך. עם זאת, נוכח חומרתן הרבה של העבירות בהן הורשע המערער סבר שירות המבחן כי יש להרשיעו בדין ולגזור עליו עונש מרתיע. לפיכך, המליץ שירות המבחן להטיל על המערער מאסר על תנאי, ביצוע עבודות לתועלת הציבור וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירות נוספות בעתיד.

3. בית המשפט קמא דחה את המלצתו של שירות המבחן וקבע כי לא ניתן להסתפק במקרה דנן בעונש שאינו כולל מאסר בין כתלי הכלא. בגזר דינו עמד בית המשפט קמא על חומרתם הרבה של מעשי המערער ועל הפגיעה שהסבו לביטחון הציבור ולשלטון החוק. בית המשפט קמא קבע כי המעשים היו מתוכננים וכי אך בדרך נס לא גרמו פגיעות בגוף וברכוש. עוד קבע בית המשפט קמא כי אין מקום לקבל את טענת המערער לפיה לא פעל מתוך מניע אידיאולוגי וזאת מן הטעם שבכתב האישום בו הודה נאמר מפורשות כי ביצע את העבירות במחאה על פעילות צה"ל במבצע "צוק

איסור פרסום

איתן". בית המשפט קמא הוסיף וקבע כי בשל כך יש להתייחס בחומרה יתרה למעשיו של המערער בהדגישו את הצורך להרתיע את הרבים מפני שימוש באלימות ככלי לביטוי מחאה פוליטית. מטעמים אלו קבע בית המשפט קמא כי חרף גילו הצעיר של המערער, הודאתו בכתב האישום ולקיחת האחריות מצדו, יש לגזור עליו עונש מאסר מאחורי סורג ובריח וגזר עליו את העונשים שפורטו לעיל.

4. בערעור שהגיש על גזר דינו של בית המשפט קמא טוען המערער כי שגה בית המשפט משדחה את המלצת שירות המבחן והטיל עליו עונש מאסר. לטענתו, בית המשפט קמא לא נתן משקל הולם לנסיבותיו האישיות, לגילו הצעיר, להודאתו בכתב האישום, ללקיחת האחריות מצדו ולהיותו צעיר נורמטיבי ללא הרשעות קודמות. עוד טוען המערער כי בית המשפט קמא לא נתן משקל הולם לאינטרס השיקומי הקיים בעניינו ולכך שכניסתו לכלא תקטע את המהלך השיקומי בו החל. המערער מוסיף וטוען כי בית המשפט קמא התעלם מהתקופה הממושכת בה שהה במעצר וסבור כי נוכח הזעזוע הקשה שנגרם לו ולמשפחתו בעקבות מעצרו וחקירתו המטרה ההרתעתית והעונשית של ההליך הפלילי כבר הושגה ולא היה צורך לגזור עליו עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. כמו כן, טוען המערער כי שגה בית המשפט קמא משהבחין בינו ובין הנאשמים 4 ו-5 עליהם נגזר מאסר שירוצה בעבודות שירות.

5. המדינה טוענת מנגד כי אין מקום להתערב בגזר דינו של בית המשפט קמא. לטענתה, נוכח חומרת מעשיו של המערער והעובדה שבוצעו ממניע אידיאולוגי יש צורך להטיל עליו ענישה מרתיעה וממשית, וזאת בפרט נוכח המצב הביטחוני השורר במדינה בתקופה האחרונה. לפיכך, סבורה המדינה כי צדק בית המשפט קמא משקבע כי לא ניתן להסתפק במקרה דנן בענישה שלא תכלול מאסר מאחורי סורג ובריח. כמו כן, מדגישה המדינה כי המקרה דנן אינו הסתבכותו הראשונה של המערער עם החוק וכי יש לו חלק משמעותי באירועים המתוארים בכתב האישום.

6. בתסקיר המשלים שהוגש בעניינו של המערער מציין שירות המבחן כי מאז מתן גזר הדין המערער סיים את לימודיו התיכוניים בהצלחה, קיבל תעודת בגרות, השתלב במעגל העבודה ולא ביצע עבירות נוספות. עוד מציין שירות המבחן כי המערער מביע צער וחרטה כנים על מעשיו ורצון להשתלב בהליך טיפולי. שירות המבחן התרשם כי מאז ביצוע העבירות עבר המערער הליך שיקומי משמעותי וכי כניסתו למאסר בין כתלי הכלא עלולה לחבל בשיקומו. מטעמים אלו, ממליץ שירות

איסור פרסום

המבחן להימנע מלהטיל על המערער עונש מאסר מאחורי סורג ובריח ולהסתפק בעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

7. דין הערעור להידחות.

המערער הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות אלימות חמורות ממניע אידיאולוגי נגד כוחות הביטחון, אשר אך במקרה לא גרמו לתוצאות קשות ולפגיעה בחיים או ברכוש. מעשיו של המערער מבטאים זלזול מופגן בשלטון החוק ובנציגיו, ומהווים חלק מתופעה קשה וחמורה אשר למרבה הצער הפכה לחזון נפרץ במחוזותינו, של חבורות צעירים משולהבות המתפרעות ומשליכות אבנים ובקבוקי תבערה לעבר אזרחים ואנשי כוחות הביטחון מתוך מחאה פוליטית. שכיחותה של תופעה קשה זו מחייבת את בית המשפט להתגייס ולתרום את חלקו במיגורה על דרך של החמרה בעונשם של הנוטלים בה חלק (ראו לעניין זה: ע"פ 7517/15 מדינת ישראל נ' עביד ((9.3.2016)).

דברים אלו נכונים ביתר שאת בענייננו בו מדובר בהשלכה של בקבוק תבערה אשר כבר נפסק כי היא שקולה לשימוש בנשק חם ומחייבת מענה עונשי הולם ומרתיע הכולל מאסר מאחורי סורג ובריח, גם כאשר מדובר בנאשמים קטינים (ראו: ע"פ 5371/14 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקאות 8-11 (16.9.2014); ע"פ 5961/13 פלוני נ' מדינת ישראל (26.3.2014); ע"פ 1777/11 פלוני נ' מדינת ישראל (2.6.2011); ע"פ 2337/13 קואסמה נ' מדינת ישראל, בפסקה 12 (16.9.2013)). זאת ועוד, במקרה דנן ביצע המערער את העבירות בהן הורשע שנה בלבד לאחר שהתחייב במסגרת התיק הנוסף להימנע מביצוע עבירות למשך שנתיים, דהיינו, לפני תום תקופת ההתחייבות. עובדה זו יש בה כדי ללמד כי המערער אינו נרתע מהפרת החוק ושיקול זה בהצטרפו אל יתר השיקולים שפורטו לעיל, גוברים במקרה דנן על אינטרס השיקום ומדגישים את הצורך להשית על המערער ענישה מרתיעה וממשית הכוללת עונש מאסר שירוצה בין כתלי הכלא. מטעמים אלו, ונוכח רף הענישה הנוהג במקרים דומים (ראו והשוו: ע"פ 1089/02 פלוני נ' מדינת ישראל (13.6.2002)), לא מצאתי מקום להתערב בגזר דינו של בית המשפט קמא.

אשר על כן, דין הערעור להידחות.

איסור פרסום

המערער יתייצב לשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו ביום 10.4.2016 עד השעה 10:00 בבימ"ר קישון, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתן היום, ג' באדר ב' התשע"ו (13.3.2016).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט

העותק כפוף לשינויי עריכה וניסוח.
מרכז מידע, טל' 077-2703333 ; אתר אינטרנט, www.court.gov.il